

Europeiska unionens officiella tidning

C 372

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Sextioandra årgången

4 november 2019

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2019/C 372/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i Europeiska unionens officiella tidning	1
---------------	---	---

Tribunalen

2019/C 372/02	Riktlinjer för hur målen ska fördelas mellan avdelningarna	2
2019/C 372/03	Indelning av domare på avdelning	3

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2019/C 372/04	Mål C-124/19 P: Överklagande ingett den 12 februari 2019 av Vitromed GmbH av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 12 december 2018. i mål T-821/17, Vitromed GmbH mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)	8
2019/C 372/05	Mål C-325/19 P: Överklagande ingett den 17 april 2019 av Renew Consorzio Energie Rinnovabili av det beslut som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 20 februari 2019 i mål T-39/19, Renew Consorzio Energie Rinnovabili mot kommissionen och Italien	8

SV

2019/C 372/06	Mål C-358/19 P: Överklagande ingett den 6 maj 2019 av PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület av det beslut som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 22 mars 2019 i mål T-566/18, PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület mot Europeiska kommissionen	9
2019/C 372/07	Mål C-421/19 P: Överklagande ingett den 29 maj 2019 av Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 20 mars 2019 i mål T-138/17, Prim mot EUIPO - Primed Halberstadt Medizintechnik	9
2019/C 372/08	Mål C-426/19 P: Överklagande ingett den 4 juni 2019 av Kurt Hesse av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 4 april 2019 i de förenade målen T-910/16 och T-911/16, Kurt Hesse och Wedl & Hofmann GmbH mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)	10
2019/C 372/09	Mål C-501/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumänien) den 28 juni 2019 – UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor mot Asociația Culturală "Suflet de Român" prin lichidator Pro Management Insolv IPURL	10
2019/C 372/10	Mål C-531/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 11 juli 2019 – PO mot Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real	11
2019/C 372/11	Mål C-533/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 11 juli 2019 – RQ mot Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real	12
2019/C 372/12	Mål C-534/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 11 juli 2019 – SR mot Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real	12
2019/C 372/13	Mål C-547/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumänien) den 15 juli 2019 – CY, Asociația "Forumul Judecătorilor din România" mot Inspekția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție.	13
2019/C 372/14	Mål C-549/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 17 juli 2019 – DX mot Subdelegación del Gobierno en Toledo	14
2019/C 372/15	Mål C-558/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Cluj (Rumänien) den 23 juli 2019 – – Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj mot Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	14
2019/C 372/16	Mål C-560/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil no 3 de Valencia (Spanien) den 23 juli 2019 – GT mot Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.	15
2019/C 372/17	Mål C-565/19 P: Överklagande ingett den 23 juli 2019 av Armando Carvalho m.fl. av det beslut som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 8 maj 2019 i mål T-330/18, Carvalho m.fl. mot parlamentet och rådet	16
2019/C 372/18	Mål C-567/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 25 juli 2019 – LP mot Subdelegación del Gobierno en Toledo	17
2019/C 372/19	Mål C-580/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Darmstadt (Tyskland) den 30 juli 2019 – RJ mot Stadt Offenbach am Main	18
2019/C 372/20	Mål C-628/19 P: Överklagande ingett den 22 augusti 2019 av Csanád Szegedi av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 27 juni 2019 i mål T-135/18, Csanád Szegedi mot Europaparlamentet	18

2019/C 372/21	Mål C-637/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Svea Hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen (Sverige) den 27 augusti 2019 – BY/CX	19
2019/C 372/22	Mål C-647/19 P: Överklagande ingett den 30 augusti 2019 av Ja zum Nürburgring m.fl. av den dom som tribunalen (första avdelningen utökad sammansättningen) meddelade den 19 juni 2019 i mål T-373/15, Ja zum Nürburgring m.fl. mot Europeiska kommissionen	20
2019/C 372/23	Mål C-650/19 P: Överklagande ingett den 3 september 2019 av Vialto Consulting Kft. av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 26 juni 2019 i mål T-617/17, Vialto Consulting Kft. mot kommissionen	22
2019/C 372/24	Mål C-651/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 2 september 2019 – JP mot Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides	23
2019/C 372/25	Mål C-665/19 P: Överklagande ingett den 5 september 2019 av NeXovation, Inc. av den dom som tribunalen (första avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 19 juni 2019 i mål T-353/15, NeXovation mot kommissionen	23
2019/C 372/26	Mål C-671/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgien) den 10 september 2019 – X mot État belge	24
2019/C 372/27	Mål C-672/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgien) den 10 september 2019 – X mot État belge	25
2019/C 372/28	Mål C-680/19 P: Överklagande ingett den 12 september 2019 av Fulmen av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 2 juli 2019 i mål T-405/15, Fulmen mot rådet	26
2019/C 372/29	Mål C-681/19 P: Överklagande ingett den 12 september 2019 av Fereydoun Mahmoudian av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 2 juli 2019 i mål T-406/15, Mahmoudian mot rådet	27
2019/C 372/30	Mål C-688/19 P: Överklagande ingett den 9 juli 2019 av Förbundsrepubliken Tyskland av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 18 september 2019 i mål T-53/18, Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska kommissionen	28
2019/C 372/31	Mål C-689/19 P P: Överklagande ingett den 18 september 2019 av VodafoneZiggo Group BV av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 9 juli 2019 i mål T-660/18, VodafoneZiggo Group BV mot kommissionen	29
2019/C 372/32	Mål C-649/19 P: Överklagande ingett den 18 september 2019 av Italmobiliare SpA m.fl. av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 11 juli 2019 i mål T-523/15, Italmobiliare SpA m.fl. mot kommissionen	30
Tribunalen		
2019/C 372/33	Mål T-568/19: Talan väckt den 16 augusti 2019 – Micros Food Safety mot kommissionen	32
2019/C 372/34	Mål T-606/19: Överklagande ingett den 5 september 2019 – Bartolomé Alvarado och Grupo Preciados Place mot EUIPO - Alpagatas (ALPARGATUS PASOS ARTESANALES)	33
2019/C 372/35	Mål T-607/19: Överklagande ingett den 5 september 2019 – Itinerant Show Room mot EUIPO (FAKE DUCK)	34

2019/C 372/36	Mål T-608/19: Överklagande ingett den 6 september 2019 – Veronese Design Company mot EUIPO - Veronese (VERONESE)	35
2019/C 372/37	Mål T-625/19: Överklagande ingett den 19 september 2019 – Daw mot EUIPO (SOS Innenfarbe)	35
2019/C 372/38	Mål T-626/19: Överklagande ingett den 19 september 2019 – Daw mot EUIPO (SOS Loch- und Rissfüller)	36

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH
ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i Europeiska unionens officiella tidning

(2019/C 372/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 363, 28.10.2019

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 357, 21.10.2019

EUT C 348, 14.10.2019

EUT C 337, 7.10.2019

EUT C 328, 30.9.2019

EUT C 319, 23.9.2019

EUT C 312, 16.9.2019

Dessa texter är tillgängliga på

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNALEN

Riktlinjer för hur målen ska fördelas mellan avdelningarna

(2019/C 372/02)

Vid sitt plenimöte den 4 oktober 2019 beslutade tribunalen att ändra texten i det beslut om riktlinjer för hur målen ska fördelas mellan avdelningarna som antogs den 3 juli 2019 och offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 22 juli 2019 (EUT C 246, 2019, s. 2) genom att ersätta punkterna 2 och 3 med följande text:

- ”2. Personalmål, det vill säga mål i vilka talan väcks med stöd av artikel 270 FEUF och, i förekommande fall, artikel 50a i protokollet om stadgan för Europeiska unionens domstol, ska fördelas mellan de fyra avdelningar som särskilt utsetts att pröva sådana mål i beslutet om indelning av domare på avdelning i enlighet med en turordning, baserad på den ordning i vilken målen registreras vid kansliet.
3. Mål avseende immateriella rättigheter enligt avdelning IV i rättegångsreglerna ska fördelas mellan de sex avdelningar som särskilt utsetts att pröva sådana mål i beslutet om indelning av domare på avdelning i enlighet med en turordning, baserad på den ordning i vilken målen registreras vid kansliet.”

Det framgår av dessa ändringar att de riktlinjer för hur målen ska fördelas mellan avdelningarna som antagits av tribunalen i enlighet med artikel 25 i rättegångsreglerna, i deras lydelse enligt besluten av den 3 juli 2019 och den 4 oktober 2019, är följande:

1. Mål ska så snart som möjligt efter det att ansökan har getts in, utan att det påverkar en senare tillämpning av artikel 28 i rättegångsreglerna, tilldelas avdelningarna sammansatta av tre domare.
2. Personalmål, det vill säga mål i vilka talan väcks med stöd av artikel 270 FEUF och, i förekommande fall, artikel 50a i protokollet om stadgan för Europeiska unionens domstol, ska fördelas mellan de fyra avdelningar som särskilt utsetts att pröva sådana mål i beslutet om indelning av domare på avdelning i enlighet med en turordning, baserad på den ordning i vilken målen registreras vid kansliet.
3. Mål avseende immateriella rättigheter enligt avdelning IV i rättegångsreglerna ska fördelas mellan de sex avdelningar som särskilt utsetts att pröva sådana mål i beslutet om indelning av domare på avdelning i enlighet med en turordning, baserad på den ordning i vilken målen registreras vid kansliet.
4. Andra mål än dem som avses i punkterna 2 och 3 ska fördelas mellan avdelningarna i enlighet med två separata turordningar, baserade på den ordning i vilken målen registreras vid kansliet, för följande kategorier:
 - Mål angående genomförandet av de konkurrensregler som är tillämpliga på företag, reglerna om statligt stöd och reglerna om handelspolitiska skyddsåtgärder.
 - Övriga mål.
5. Tribunalens ordförande kan göra undantag från turordningsreglerna i punkterna 2, 3 och 4 för att beakta det samband som föreligger mellan vissa mål eller för att uppnå en jämn fördelning av arbetsbördan.
6. Tribunalen har vid sitt plenimöte den 19 juni 2019 fattat ett beslut angående tribunalens verksamhet mellan den 1 och den 26 september 2019 (EUT C 238, 2019, s. 2). Enligt detta ska tribunalens beslut av den 11 maj 2016 om riktlinjer för hur målen ska fördelas mellan avdelningarna (EUT C 296, 2016, s. 2) fortsätta att gälla mellan den 1 och den 26 september 2019. De ovan angivna riktlinjerna för hur målen ska fördelas mellan avdelningarna ska därför gälla för perioden den 27 september 2019–31 augusti 2022.

Indelning av domare på avdelning

(2019/C 372/03)

Under sitt extra plenimöte den 30 september 2019, beslutade tribunalen, sammansatt av 52 domare, att inrätta tio avdelningar med fem domare, som sammanträder med fem och tre domare, indelade i sex sammansättningar för perioden 30 september 2019 – 31 augusti 2022. Varje sammansättning i tribunalens tio avdelningar ska ledas av en avdelningsordförande, som väljs till avdelningsordförande för sammansättningarna bestående av såväl fem som tre domare.

Under sitt plenimöte den 4 oktober 2019, beslutade tribunalen, på förslag av ordföranden i enlighet med artikel 13.2 i rättegångsreglerna, att domarna under perioden 4 oktober 2019 – 31 augusti 2022 ska vara indelade på avdelning enligt följande:

Första avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Heikki Kanninen samt domarna Marc Jaeger, Nina Póltorak, Ornella Porchia och Mirela Stancu.

Första avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Heikki Kanninen

Sammansättning A: Domarna Marc Jaeger och Nina Póltorak

Sammansättning B: Domarna Marc Jaeger och Ornella Porchia

Sammansättning C: Domarna Marc Jaeger och Mirela Stancu

Sammansättning D: Domarna Nina Póltorak och Ornella Porchia

Sammansättning E: Domarna Nina Póltorak och Mirela Stancu

Sammansättning F: Domarna Ornella Porchia och Mirela Stancu

Andra avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Vesna Tomljenović samt domarna Ingrida Labucka, Fredrik Schalin, Petra Škvařilová-Pelzl och Iko Nömm.

Andra avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Vesna Tomljenović

Sammansättning A: Domarna Ingrida Labucka och Fredrik Schalin

Sammansättning B: Domarna Ingrida Labucka och Petra Škvařilová-Pelzl

Sammansättning C: Domarna Ingrida Labucka och Iko Nömm

Sammansättning D: Domarna Fredrik Schalin och Petra Škvařilová-Pelzl

Sammansättning E: Domarna Fredrik Schalin och Iko Nömm

Sammansättning F: Domarna Petra Škvařilová-Pelzl och Iko Nömm

Tredje avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Anthony Michael Collins samt domarna Viktor Kreuschitz, Zoltán Csehi, Geert De Baere och Gabriele Steinfatt.

Tredje avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Anthony Michael Collins

Sammansättning A: Domarna Viktor Kreuschitz och Zoltán Csehi

Sammansättning B: Domarna Viktor Kreuschitz och Geert De Baere

Sammansättning C: Domarna Viktor Kreuschitz och Gabriele Steinfatt

Sammansättning D: Domarna Zoltán Csehi och Geert De Baere

Sammansättning E: Domarna Zoltán Csehi och Gabriele Steinfatt

Sammansättning F: Domarna Geert De Baere och Gabriele Steinfatt

Fjärde avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Stéphane Gervasoni samt domarna Lauri Madise, Paul Nihoul, Ramona Frendo och José Martín y Pérez de Nanclares.

Fjärde avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Stéphane Gervasoni

Sammansättning A: Domarna Lauri Madise och Paul Nihoul

Sammansättning B: Domarna Lauri Madise och Ramona Frendo

Sammansättning C: Domarna Lauri Madise och José Martín y Pérez de Nanclares

Sammansättning D: Domarna Paul Nihoul och Ramona Frendo

Sammansättning E: Domarna Paul Nihoul och José Martín y Pérez de Nanclares

Sammansättning F: Domarna Ramona Frendo och José Martín y Pérez de Nanclares

Femte avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Dean Spielmann samt domarna Ian Stewart Forrester, Ulf Öberg, Octavia Spineanu-Matei och Roberto Mastroianni.

Femte avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Dean Spielmann

Sammansättning A: Domarna Ian Stewart Forrester och Ulf Öberg

Sammansättning B: Domarna Ian Stewart Forrester och Octavia Spineanu-Matei

Sammansättning C: Domarna Ian Stewart Forrester och Roberto Mastroianni

Sammansättning D: Domarna Ulf Öberg och Octavia Spineanu-Matei

Sammansättning E: Domarna Ulf Öberg och Roberto Mastroianni

Sammansättning F: Domarna Octavia Spineanu-Matei och Roberto Mastroianni.

Sjätte avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Anna Marcoulli samt domarna Sten Frimodt Nielsen, Juraj Schwarcz, Constantinos Iliopoulos och Rimvydas Norkus.

Sjätte avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Anna Marcoulli

Sammansättning A: Domarna Sten Frimodt Nielsen och Juraj Schwarcz

Sammansättning B: Domarna Sten Frimodt Nielsen och Constantinos Iliopoulos

Sammansättning C: Domarna Sten Frimodt Nielsen och Rimvydas Norkus

Sammansättning D: Domarna Juraj Schwarcz och Constantinos Iliopoulos

Sammansättning E: Domarna Juraj Schwarcz och Rimvydas Norkus

Sammansättning F: Domarna Constantinos Iliopoulos och Rimvydas Norkus.

Sjunde avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Ricardo da Silva Passos samt domarna Virgilijus Valančius, Inga Reine, Laurent Truchot och Miguel Sampol Pucurull.

Sjunde avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Ricardo da Silva Passos

Sammansättning A: Domarna Virgilijus Valančius och Inga Reine

Sammansättning B: Domarna Virgilijus Valančius och Laurent Truchot

Sammansättning C: Domarna Virgilijus Valančius och Miguel Sampol Pucurull

Sammansättning D: Domarna Inga Reine och Laurent Truchot

Sammansättning E: Domarna Inga Reine och Miguel Sampol Pucurull

Sammansättning F: Domarna Laurent Truchot och Miguel Sampol Pucurull.

Åttonde avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Jesper Svenningsen samt domarna René Barents, Colm Mac Eochaidh, Tuula Riitta Pynnä och Johannes Christoph Laitenberger.

Åttonde avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Jesper Svenningsen

Sammansättning A: Domarna René Barents och Colm Mac Eochaidh

Sammansättning B: Domarna René Barents och Tuula Riitta Pynnä

Sammansättning C: Domarna René Barents och Johannes Christoph Laitenberger

Sammansättning D: Domarna Colm Mac Eochaidh och Tuula Riitta Pynnä

Sammansättning E: Domarna Colm Mac Eochaidh och Johannes Christoph Laitenberger

Sammansättning F: Domarna Tuula Riitta Pynnä och Johannes Christoph Laitenberger.

Nionde avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Maria José Costeira samt domarna Dimitrios Gratsias, Mariyana Kancheva, Barna Berke och Tamara Perišin.

Nionde avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Maria José Costeira

Sammansättning A: Domarna Dimitrios Gratsias och Mariyana Kancheva

Sammansättning B: Domarna Dimitrios Gratsia och Barna Berke

Sammansättning C: Domarna Dimitrios Gratsias och Tamara Perišin

Sammansättning D: Domarna Mariyana Kancheva och Barna Berke

Sammansättning E: Domarna Mariyana Kancheva och Tamara Perišin

Sammansättning F: Domarna Barna Berke och Tamara Perišin.

Tionde avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Alexander Kornezov samt domarna Eugène Buttigieg, Jan M. Passer, Krystyna Kowalik-Bańczyk och Gerhard Hesse.

Tionde avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Alexander Kornezov

Sammansättning A: Domarna Eugène Buttigieg och Jan M. Passer

Sammansättning B: Domarna Eugène Buttigieg och Krystyna Kowalik-Bańczyk

Sammansättning C: Domarna Eugène Buttigieg och Gerhard Hesse

Sammansättning D: Domarna Jan M. Passer och Krystyna Kowalik-Bańczyk

Sammansättning E: Domarna Jan M. Passer och Gerhard Hesse

Sammansättning F: Domarna Krystyna Kowalik-Bańczyk och Gerhard Hesse.

Första, fjärde, sjunde och åttonde avdelningen ska pröva mål i vilka talan väcks med stöd av artikel 270 FEUF och, i förekommande fall, artikel 50 a i protokollet om stadgan för Europeiska unionens domstol, medan andra, tredje, femte, sjätte, nionde och tionde avdelningen ska pröva mål avseende immateriella rättigheter enligt avdelning IV i rättegångsreglerna.

Tribunalen har även beslutat följande:

— Ordföranden och vice ordföranden ska inte tillhöra någon avdelning permanent.

- Under varje verksamhetsår ska vice ordföranden ingå i var och en av de tio avdelningarna som sammanträder med fem domare, vid handläggningen av ett mål per avdelning i följande ordning:
- Det första mål som genom beslut av tribunalen hänskjuts till en utökad sammansättning som sammanträder med fem domare från första, andra, tredje, fjärde och femte avdelningen.
- Det tredje mål som genom beslut av tribunalen hänskjuts till en utökad sammansättning som sammanträder med fem domare från sjätte, sjunde, åttonde, nionde och tionde avdelningen.

När vice ordföranden på detta sätt ingår i en sammansättning med fem domare är denna sammansatt av vice ordföranden, de domare som ingår i den sammansättning med tre domare som ursprungligen handlade målet och en av de övriga domarna på den berörda avdelningen, vilken utses i motsatt ordningsföljd till den som gäller enligt artikel 8 i rättegångsreglerna.

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Överklagande ingett den 12 februari 2019 av Vitromed GmbH av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 12 december 2018, i mål T-821/17, Vitromed GmbH mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

(Mål C-124/19 P)

(2019/C 372/04)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Klagande:* Vitromed GmbH (ombud: M. Linß, Rechtsanwalt)*Övriga parter i målet:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Vitromed Healthcare

Europeiska unionens domstol (sjätte avdelningen) har i beslut av den 11 september 2019 avvisat överklagandet och förordnat att klaganden ska bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 17 april 2019 av Renew Consorzio Energie Rinnovabili av det beslut som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 20 februari 2019 i mål T-39/19, Renew Consorzio Energie Rinnovabili mot kommissionen och Italien

(Mål C-325/19 P)

(2019/C 372/05)

Rättegångsspråk: italienska

Parter*Klagande:* Renew Consorzio Energie Rinnovabili (ombud: G. Passalacqua, avvocato)*Övriga parter i målet:* Europeiska kommissionen, Republiken Italien

Genom beslut av den 19 september 2019 avvisade domstolen (sjätte avdelningen) överklagandet och förpliktade Renew Consorzio Energie Rinnovabili att bära sina egna rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 6 maj 2019 av PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület av det beslut som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 22 mars 2019 i mål T-566/18, PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület mot Europeiska kommissionen

(Mål C-358/19 P)

(2019/C 372/06)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület (ombud: D. Lázár, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Europeiska unionens domstol (sjätte avdelningen) har den 26 september 2019 beslutat att ogilla överklagandet då det är uppenbart ogrundat samt att förplikta klaganden att bära sina egna rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 29 maj 2019 av Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 20 mars 2019 i mål T-138/17, Prim mot EUIPO - Primed Halberstadt Medizintechnik

(Mål C-421/19 P)

(2019/C 372/07)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH (ombud: R. Ingerl, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Prim, SA (ombud: L. Broschat García, abogada) Europeiska unionens immaterialrättmyndighet

Europeiska unionens domstol (avdelningen som fastställer huruvida prövningstillstånd ska ges) har genom beslut av den 16 september 2019 beslutat att inte ge prövningstillstånd och att Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH ska bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 4 juni 2019 av Kurt Hesse av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 4 april 2019 i de förenade målen T-910/16 och T-911/16, Kurt Hesse och Wedl & Hofmann GmbH mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

(Mål C-426/19 P)

(2019/C 372/08)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Kurt Hesse (ombud: M. Krogmann, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Wedl & Hofmann GmbH, Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Genom beslut av den 24 september 2019 har Europeiska unionens domstol (prövningstillståndsavdelningen) beslutat att inte meddela prövningstillstånd och har fastställt att klaganden ska bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumänien) den 28 juni 2019 – UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor mot Asociația Culturală ”Suflet de Român” prin lichidator Pro Management Insolv IPURL

(Mål C-501/19)

(2019/C 372/09)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Înalta Curte de Casație și Justiție

Part(er) i det nationella målet

Klagande: UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor

Motpart: Asociația Culturală ”Suflet de Român” prin lichidator Pro Management Insolv IPURL

Tolkningsfrågor

- 1) Tillhandahåller rättsinnehavare till musikaliska verk en tjänst, i den mening som avses i artiklarna 24.1 och 25 a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽¹⁾ (mervärdesskattedirektivet),

till arrangörer av föreställningar från vilka kollektiva förvaltningsorganisationer, i kraft av ett tillstånd/en icke-exklusiv licens, i eget namn men för rättsinnehavarnas räkning, tar ut ersättning för överföring av musikaliska verk till allmänheten?

- 2) Om den första frågan besvaras jakande, handlar kollektiva förvaltningsorganisationer, när de från arrangörer av föreställningar tar ut ersättning för överföring av musikaliska verk till allmänheten, då i egenskap av beskattningsbara personer i den mening som avses i artikel 28 i mervärdesskattedirektivet och har de då skyldighet att utfärda fakturor med mervärdesskatt till de aktuella arrangörerna av föreställningar, och ska upphovsmän och övriga upphovsrättsinnehavare till musikaliska verk, när dessa erhåller ersättning, i sin tur utfärda fakturor med mervärdesskatt till den kollektiva förvaltningsorganisationen?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien)
den 11 juli 2019 – PO mot Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real**

(Mål C-531/19)

(2019/C 372/10)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i det nationella målet

Klagande: PO

Motpart: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Tolkningsfråga

Europeiska unionens domstol ombeds besvara frågan huruvida det är förenligt med artikel 12 i rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning ⁽¹⁾, och med – bland annat – EU-domstolens dom av den 7 december 2017 (mål C-636/16 ⁽²⁾) och dom av den 8 december 2011 (mål C-371/08 ⁽³⁾), att göra en sådan tolkning som den som spanska Tribunal Supremo har gjort i dom nr 191/2019 av den 19 februari 2019, kassationstalan 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), och i dom nr 257/2019 av den 27 februari 2019, kassationstalan 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), enligt vilken det, genom en tolkning av direktiv 2001/40/EG ⁽⁴⁾, är möjligt att hävda att en tredjelandsmedborgare som har ett uppehållstillstånd som varaktigt bosatt och som har gjort sig skyldig till ett brott för vilket frihetsstraff i lägst ett år föreskrivs kan och ska bli föremål för utvisning "automatiskt", det vill säga utan att det behöver göras någon som helst bedömning av personliga, familjerelaterade, sociala eller arbetslivsrelaterade omständigheter.

⁽¹⁾ EUT 2004, L 16, s. 44.

⁽²⁾ Dom av den 7 december 2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

⁽³⁾ Dom av den 8 december 2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2001/40/EG av den 28 maj 2001 om ömsesidigt erkännande av beslut om avvísning eller utvisning av medborgare i tredje land (EGT L 149, 2001, s. 34).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien)
den 11 juli 2019 – RQ mot Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real**

(Mål C-533/19)

(2019/C 372/11)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i det nationella målet

Klagande: RQ

Motpart: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Tolkningsfråga

Europeiska unionens domstol ombeds besvara frågan huruvida det är förenligt med artikel 12 i rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning ⁽¹⁾, och med – bland annat – EU-domstolens dom av den 7 december 2017 (mål C-636/16 ⁽²⁾) och dom av den 8 december 2011 (mål C-371/08 ⁽³⁾), att göra en sådan tolkning som den som spanska Tribunal Supremo har gjort i dom nr 191/2019 av den 19 februari 2019, kassationstalan 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), och i dom nr 257/2019 av den 27 februari 2019, kassationstalan 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), enligt vilken det, genom en tolkning av direktiv 2001/40/EG ⁽⁴⁾, är möjligt att hävda att en tredjelandsmedborgare som har ett uppehållstillstånd som varaktigt bosatt och som har gjort sig skyldig till ett brott för vilket frihetsstraff i lägst ett år föreskrivs kan och ska bli föremål för utvisning "automatiskt", det vill säga utan att det behöver göras någon som helst bedömning av personliga, familjerelaterade, sociala eller arbetslivsrelaterade omständigheter.

⁽¹⁾ EUT 2004, L 16, s. 44.

⁽²⁾ Dom av den 7 december 2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

⁽³⁾ Dom av den 8 december 2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2001/40/EG av den 28 maj 2001 om ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning eller utvisning av medborgare i tredje land (EGT L 149, 2001, s. 34).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien)
den 11 juli 2019 – SR mot Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real**

(Mål C-534/19)

(2019/C 372/12)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i det nationella målet

Sökande: SR

Motpart: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Tolkningsfråga

Europeiska unionens domstol ombeds besvara frågan huruvida det är förenligt med artikel 12 i rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning ⁽¹⁾, och med – bland annat – EU-domstolens dom av den 7 december 2017 (mål C-636/16 ⁽²⁾) och dom av den 8 december 2011 (mål C-371/08 ⁽³⁾), att göra en sådan tolkning som den som spanska Tribunal Supremo har gjort i dom nr 191/2019 av den 19 februari 2019, kassationstalan 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), och i dom nr 257/2019 av den 27 februari 2019, kassationstalan 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), enligt vilken det, genom en tolkning av direktiv 2001/40/EG ⁽⁴⁾, är möjligt att hävda att en tredjelandsmedborgare som har ett uppehållstillstånd som varaktigt bosatt och som har gjort sig skyldig till ett brott för vilket frihetsstraff i lägst ett år föreskrivs kan och ska bli föremål för utvisning "automatiskt", det vill säga utan att det behöver göras någon som helst bedömning av personliga, familjerelaterade, sociala eller arbetslivsrelaterade omständigheter.

⁽¹⁾ EUT 2004, L 16, s. 44.

⁽²⁾ Dom av den 7 december 2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

⁽³⁾ Dom av den 8 december 2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2001/40/EG av den 28 maj 2001 om ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning eller utvisning av medborgare i tredje land (EGT L 149, 2001, s. 34).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumänien) den 15 juli 2019 –
CY, Asociația "Forumul Judecătorilor din România" mot Inspecția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție**

(Mål C-547/19)

(2019/C 372/13)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i det nationella målet

Klagande: CY, Asociația "Forumul Judecătorilor din România"

Motparter: Inspecția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție

Tolkningsfråga

Ska artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen, artikel 19.2 i samma fördrag och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att de utgör hinder för en författningsdomstols (ett organ som enligt nationell rätt inte är en domstol) ingripande angående det sätt på vilket högsta domstolen har tolkat och tillämpat lagstiftningen om dömande sammansättningar?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien)
den 17 juli 2019 – DX mot Subdelegación del Gobierno en Toledo**

(Mål C-549/19)

(2019/C 372/14)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i det nationella målet

Klagande: DX

Motpart: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Tolkningsfråga

Europeiska unionens domstol ombeds besvara frågan huruvida det är förenligt med artikel 12 i rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning ⁽¹⁾, och med – bland annat – EU-domstolens dom av den 7 december 2017 (mål C-636/16 ⁽²⁾) och dom av den 8 december 2011 (mål C-371/08 ⁽³⁾), att göra en sådan tolkning som den som spanska Tribunal Supremo har gjort i dom nr 191/2019 av den 19 februari 2019, kassationstalan 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), och i dom nr 257/2019 av den 27 februari 2019, kassationstalan 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), enligt vilken det, genom en tolkning av direktiv 2001/40/EG ⁽⁴⁾, är möjligt att hävda att en tredjelandsmedborgare som har ett uppehållstillstånd som varaktigt bosatt och som har gjort sig skyldig till ett brott för vilket frihetsstraff i lägst ett år föreskrivs kan och ska bli föremål för utvisning "automatiskt", det vill säga utan att det behöver göras någon som helst bedömning av personliga, familjerelaterade, sociala eller arbetslivsrelaterade omständigheter.

⁽¹⁾ EUT 2004, L 16, s. 44.

⁽²⁾ Dom av den 7 december 2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

⁽³⁾ Dom av den 8 december 2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2001/40/EG av den 28 maj 2001 om ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning eller utvisning av medborgare i tredje land (EGT L 149, 2001, s. 34).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Cluj (Rumänien) den 23 juli 2019 – Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj mot Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Mål C-558/19)

(2019/C 372/15)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Cluj

Parter i det nationella målet

Klagande: Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj

Motpart: Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Tolkningsfråga

Utgör artikel 49 och artikel 63 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt hinder för en sådan nationell lagstiftning, som den som är i fråga i detta mål (artikel 11.2, artikel 29.3 i Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (lag nr 571/2003 om inrättande av skattelagen), i vilken det föreskrivs en möjlighet att omkvalificera en banköverföring av pengar från en filial med hemvist i en medlemsstat till moderbolaget med hemvist i en annan medlemsstat som en inkomstgenererande transaktion, med den följande skyldigheten att tillämpa reglerna om internprissättning, medan om samma transaktion hade genomförts mellan en filial och ett moderbolag, båda med hemvist i samma medlemsstat, skulle den inte ha kunnat omkvalificeras på samma sätt och reglerna om internprissättning skulle då inte ha kunnat tillämpas.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil no 3 de Valencia (Spanien) den 23 juli 2019 – GT mot Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.

(Mål C-560/19)

(2019/C 372/16)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Valencia

Parter i det nationella målet

Kärande: GT

Svarande: Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.

Tolkningsfrågor

1. Kan ett företag som bedriver lufttransport av passagerare och som säljer biljetten men som i själva verket inte utför flygningen, anses omfattas av begreppet "lufttrafikföretag som utför flygningen".
2. Om ovanstående fråga ska besvaras nekande: Föreligger det en rätt till kompensation för passagerarna enligt artikel 7 i förordning nr 261/2004 ⁽¹⁾ om flygningen är uppdelad i flera delar och det till följd av en mindre försening (under tre timmar) på en av sträckorna, uppkommer en kraftig försening (över tre timmar) på den slutliga bestämmelseorten på grund av att en anslutande flygförbindelse har missats? Om ovanstående fråga ska besvaras jakande: Om det är olika lufttrafikföretag som utför flygningarna på de olika sträckorna, är då det lufttrafikföretag som utför flygningen på den sträcka där det uppstod en mindre försening (under tre timmar) men som gjorde så att den anslutande flygförbindelsen missades och det därmed uppstod en kraftig försening (över tre timmar) på den slutliga bestämmelseorten, skyldigt att betala den ekonomiska kompensation som avses i artikel 7 i förordning 261/2004?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

Överklagande ingett den 23 juli 2019 av Armando Carvalho m.fl. av det beslut som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 8 maj 2019 i mål T-330/18, Carvalho m.fl. mot parlamentet och rådet

(Mål C-565/19 P)

(2019/C 372/17)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Armando Carvalho m.fl. (ombud: G. Winter, Professor, R. Verheyen, Rechtsanwältin, H. Leith, Barrister)

Övriga parter i målet: Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet,
- fastställa att talan kan tas upp till prövning,
- återförvisa målet till tribunalen för ny prövning i sak beträffande unionens utomobligatoriska ansvar, och
- förplikta motparterna att ersätta kostnaderna i målet för överklagande samt de kostnader som uppkommit i förfarandet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande av tribunalens beslut att deras talan inte kunde tas upp till prövning har klagandena angett följande grunder.

Första grunden: Tribunalen gjorde fel när den slog fast att klagandena inte uppfyllde de villkor som anges i domen i målet Plaumann för att någon ska anses vara personligen berörd. De tre rättsakter som avser utsläpp av växthusgaser ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ godkänner utsläpp som faktiskt berör varje klagande personligen. Därutöver är villkoren i domen i målet Plaumann uppfyllda då de tre rättsakterna som avser utsläpp av växthusgaser innebär ett åsidosättande av klagandenas grundläggande rättigheter.

Andra grunden: Alternativt gjorde tribunalen fel när den underlät att anpassa tillämpningen av de villkor som anges i domen i målet Plaumann mot bakgrund av den stora utmaning som klimatförändringarna innebär och att klagandenas överklagande grundar sig på deras grundläggande rättigheter, vilket innefattar rätten till ett effektivt rättslig skydd av nämnda rättigheter. Europeiska unionens domstol har slagit fast att ett rättsligt skydd är effektivt om det finns tillgång till rättsmedel och tribunalen gjorde fel när den angav att nationella domstolars möjlighet att lämna in en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF eller en talan mot kommissionens genomförandeakter skulle utgöra ett ändamålsenligt rättsmedel i detta fall.

Domstolen borde således slå fast att när en klagande (såsom i förevarande fall) inte har tillgång till något annat rättsmedel för att tillvarata sina grundläggande rättigheter, är villkoret personligen berörd uppfyllt när det har gjorts gällande och har visats att en rättsakt i hög grad inverkar menligt på en av klagandens grundläggande rättigheter eller i andra hand inverkar menligt på det väsentliga innehållet i den rättigheten. Detta villkor är uppfyllt i förevarande fall.

Tredje grunden: Utöver vad som har anförts inom ramen för den första och den andra grunden gjorde tribunalen fel när den angav att sammanslutningen Saminuorra (sammanslutning för unga samer) inte hade talerätt utan att därvidlag beakta (och utan ange skälen

för detta) de omständigheter som visar att majoriteten av sammanslutningens medlemmar är personligen berörd och skulle ha talerätt var och en för sig. Alternativt borde domstolen ha slagit fast att villkoren för att ursprungsbefolkningar ska ha talerätt ska tolkas mindre strängt.

Fjärde grunden: Genom att slå fast att talan som avser utomobligatoriskt ansvar inte kan tas upp till prövning, tillämpade tribunalen ett felaktigt rättsligt kriterium vid bedömningen av om klagandena hade talerätt i den mening som avses i artikel 263 FEUF, då den uppställde ett nytt villkor. Det finns inte någon grund för detta villkor i vare sig fördraget eller rättspraxis.

-
- (¹) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/410 av den 14 mars 2018 om ändring av direktiv 2003/87/EG för att främja kostnadseffektiva utsläppsminskningar och koldioxidsnåla investeringar, och beslut (EU) 2015/1814 (EUT L 76, 2018, s. 3).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU (EUT L 156, 2018, s. 1).
- (³) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 156, 2018, s. 26).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien)
den 25 juli 2019 – LP mot Subdelegación del Gobierno en Toledo**

(Mål C-567/19)

(2019/C 372/18)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i det nationella målet

Klagande: LP

Motpart: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Tolkningsfråga

Europeiska unionens domstol ombeds besvara frågan huruvida det är förenligt med artikel 12 i rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (¹), och med – bland annat – EU-domstolens dom av den 7 december 2017 (mål C-636/16 (²)) och dom av den 8 december 2011 (mål C-371/08 (³)), att göra en sådan tolkning som den som spanska Tribunal Supremo har gjort i dom nr 191/2019 av den 19 februari 2019, kassationstalan 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), och i dom nr 257/2019 av den 27 februari 2019, kassationstalan 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), enligt vilken det, genom en tolkning av direktiv 2001/40/EG (⁴), är möjligt att hävda att en tredjelandsmedborgare som har ett uppehållstillstånd som varaktigt bosatt och som har gjort sig skyldig till ett brott för vilket frihetsstraff i lägst ett år föreskrivs kan och ska bli föremål för utvisning "automatiskt", det vill säga utan att det behöver göras någon som helst bedömning av huruvida den berörda personen utgör ett reellt och aktuellt hot samt av personliga, familjerelaterade, sociala eller arbetslivsrelaterade omständigheter.

(¹) EUT 2004, L 16, s. 44.

(²) Dom av den 7 december 2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

(³) Dom av den 8 december 2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

(⁴) Rådets direktiv 2001/40/EG av den 28 maj 2001 om ömsesidigt erkännande av beslut om avvísning eller utvisning av medborgare i tredje land (EGT L 149, 2001, s. 34).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Darmstadt (Tyskland) den 30 juli 2019 – RJ
mot Stadt Offenbach am Main**

(Mål C-580/19)

(2019/C 372/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Darmstadt

Parter i det nationella målet

Klagande: RJ

Motpart: Stadt Offenbach am Main

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 2 i direktiv 2003/88/EG ⁽¹⁾ tolkas så, att beredskapstid, under vilken en arbetstagare är skyldig att med uttryckningsfordonet, iförd insatskläder, inom tjugo minuter nå stadsgränsen för arbetstagarens tjänstgöringsort, ska anses utgöra arbetstid, fastän arbetsgivaren inte har föreskrivit någon vistelseort, men arbetstagaren likväl inskränks i väsentlig mån vad gäller val av vistelseort och möjligheterna att utöva sina personliga och sociala intressen?

2) Om den första frågan besvaras jakande:

Ska artikel 2 i direktiv 2003/88/EG i en situation som den som beskrivs i den första tolkningsfrågan tolkas så, att det vid definitionen av begreppet arbetstid även ska beaktas huruvida och i vilken utsträckning arbetstagaren under beredskapstid som tillbringas på en plats som inte föreskrivs av arbetsgivaren, regelbundet måste räkna med att bli inkallad för tjänstgöring?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, 2003, s. 9).

**Överklagande ingett den 22 augusti 2019 av Csanád Szegedi av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen)
meddelade den 27 juni 2019 i mål T-135/18, Csanád Szegedi mot Europaparlamentet**

(Mål C-628/19 P)

(2019/C 372/20)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Klagande: Csanád Szegedi (ombud: K. Bodó, ügyvéd)

Övrig part i målet: Europaparlamentet

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

1. vad gäller den första grunden, som avser det belopp som begärts för anställningen av László Tibor Erdélyi och av Dr. József Virág som ackrediterade parlamentsassistenter, ändra tribunalens dom, bifalla talan och ogiltigförklara det beslut som Europaparlamentets generalsekreterare meddelade den 30 november 2017 och debetnota nr 2017-1635 från Europaparlamentets generalsekretariat, Generaldirektoratet för ekonomi,
2. vad gäller den andra grunden, som avser det belopp som begärts för anställningen av László Tibor Erdélyi och av Dr. József Virág som ackrediterade parlamentsassistenter, upphäva tribunalens dom och återförvisa ärendet till tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klaganden har åberopat två grunder till stöd för sitt överklagande:

Första grunden:

Åsidosättande, under återbetalningsförfarandet vid Europaparlamentets generalsekreterare, av rätten till en rättvis rättegång (artikel 6.1 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (nedan kallad Europakonventionen) och artikel 47 andra stycket i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan)) och de principer som hänger samman med denna (principen om ett kontradiktoriskt förfarande, principen om parternas likställighet i processen och principen om rätt till försvar), i den mån klaganden inte har tillgång till den redogörelse från Olaf som ligger till grund för beslutet och inte heller till den bevisning som stödjer denna redogörelse. Klaganden kan inte heller utöva sin rätt att yttra sig i förhand, vilket strider mot artikel 68.2 i Europaparlamentets presidiums beslut om genomförandeåtgärder för stadgan för Europaparlamentets ledamöter (nedan kallat genomförandeåtgärder). Tribunalen gjorde sig i punkt 44 i domen skyldig till ett fel när den åberopade artikel 11.4 i förordning nr 883/2013, eftersom denna artikel inte reglerar återkravsförfarandet vid generalsekreteraren, utan Olafs handläggning. Härvidlag gjorde sig tribunalen i punkt 45 i domen skyldig till en felaktig tillämpning av den rättspraxis som följer av punkt 35 i domen IMG/kommissionen. I punkt 48 tillämpade tribunalen artikel 68.2 i genomförandeåtgärder *contra legem*, när den jämställde rätten att lämna synpunkter med rätten att yttra sig. I punkt 51 i domen gjorde sig tribunalen även skyldig till en felaktig tillämpning av artikel 68 i genomförandeåtgärder, vilken avser förfarandet för återkrav, i den mån den relevanta bestämmelsen inte skapar vare sig rättigheter eller skyldigheter vad gällde ingivande av bevisning under förfarandet vid generalsekreteraren.

Andra grunden:

Åsidosättande av rätten till en rättvis rättegång (artikel 6.1 i Europakonventionen och artikel 47 andra stycket i stadgan) under förfarandet i tribunalen, eftersom tribunalen, utan motivering i sak, avisade åberopad bevisning i form av vittnesmål från József Virág och László Tibor Erdélyi. Tribunalens beslut att avvisa denna bevisning berövade klaganden möjligheten att försvara sig i sakfrågan.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Svea Hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen (Sverige)
den 27 augusti 2019 – BY/CX**

(Mål C-637/19)

(2019/C 372/21)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Svea Hovrätt - Patent- och marknadsöverdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: BY

Motpart: CX

Tolkningsfrågor

1. Ska uttrycket "allmänheten" i artiklarna 3.1 och 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG ⁽¹⁾ av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället anses ha en enhetlig innebörd?
2. Om svaret på fråga 1 är ja, är en domstol att anse som allmänheten i dessa artiklars mening?
3. Om svaret på fråga 1 är nej,
 - a) är en domstol att bedöma som allmänheten om någon överför ett upphovsrättsligt skyddat verk till domstolen?
 - b) är en domstol att bedöma som allmänheten om någon sprider ett upphovsrättsligt skyddat verk till domstolen?
4. Har det någon betydelse för bedömningen av om ingivandet av ett upphovsrättsligt skyddat verk till en domstol utgör en överföring eller spridning till allmänheten att det i nationell rätt finns regler om handlingsoffentlighet som innebär att handlingar som ges in till en domstol som utgångspunkt, om de inte omfattas av sekretess, är tillgängliga för var och en som begär ut dem?

⁽¹⁾ EGT 2001, L 167, s. 10

Överklagande ingett den 30 augusti 2019 av Ja zum Nürburgring m.fl. av den dom som tribunalen (första avdelningen utökad sammansättningen) meddelade den 19 juni 2019 i mål T-373/15, Ja zum Nürburgring m.fl. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-647/19 P)

(2019/C 372/22)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Ja zum Nürburgring m.fl. (ombud: D. Frey och M. Rudolph, Rechtsanwälte)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

1. Upphäva den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 19 juni 2019 i mål T-373/15.
2. Ogiltigförklara kommissionens beslut C(2014) 3634 final av den 1 oktober 2014 i den mån som beslutet fastställer följande:
 - a. att bolaget som förvärvade tillgångar efter upphandlingsförfarandet, Capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH, och dess dotterbolag inte berörs av eventuella återkrav av stöd som är oförenligt med den inre marknaden, och
 - b. att avyttrandet av Nürburgring GmbH:s, Motorsport Resort Nürburgring GmbH:s och Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH:s tillgångar inte utgjorde statligt stöd till förmån för Capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH eller dess dotterbolag.

3. I andra hand upphäva den dom som avses i punkt 1 och återförvisa målet till Europeiska unionens tribunal.
4. Förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanser.

Grunder och huvudargument

Klaganden har åberopat fem grunder.

1. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att fastställa att klaganden inte berördes i egenskap av konkurrent.

Tribunalen beaktade inte relevanta grunder och argument som framfördes av klaganden, vilka på ett uppenbart sätt framgick av handlingarna i målet, och åsidosatte därigenom motiveringsskyldigheten. Tribunalens motivering är under alla omständigheter bristfällig alternativt saknas helt. Därutöver åsidosatte tribunalen klagandens rätt till försvar och till ett effektivt rättsmedel (artikel 47 i stadgan). Vidare tolkade och tillämpade tribunalen artikel 263 fjärde stycket FEUF felaktigt.

2. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att fastställa att klaganden inte berördes som yrkessammanslutning.

Tribunalen beaktade inte heller i detta avseende relevanta grunder och argument som framfördes av klaganden, vilka på ett uppenbart sätt framgick av handlingarna i målet, och åsidosatte därigenom motiveringsskyldigheten. Tribunalens motivering är även i detta avseende under alla omständigheter bristfällig alternativt saknas helt. Därutöver åsidosatte tribunalen även i detta avseende klagandens rätt till försvar och till ett effektivt rättsmedel (artikel 47 i stadgan). Tribunalen missuppfattade också faktiska omständigheter och bevisningen. Vidare tolkade och tillämpade tribunalen artikel 263 fjärde stycket FEUF felaktigt.

3. Tribunalen gjorde sig skyldig till rättegångsfel och felaktig rättstillämpning genom att fastställa att klaganden saknade talerätt i egenskap av konkurrent och som yrkessammanslutning med avseende på det andra angripna beslutet.

Av de skäl som anges i första och andra grunden fastställde tribunalen felaktigt att klaganden saknade talerätt med avseende på det andra angripna beslutet.

4. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att fastställa att kommissionen inte var skyldig att inleda ett formellt granskningsförfarande med avseende på beviljandet av nytt stöd genom försäljning av Capricorns tillgångar.

Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att, med åsidosättande av artiklarna 107 och 108.2 FEUF, motiveringsskyldigheten, rätten till försvar och till ett effektivt rättsmedel samt med missuppfattning av de faktiska omständigheterna och bevisningen, fastställa att ett öppet, transparent, icke-diskriminerande och villkorslöst anbudsförfarande hade genomförts. Marknadspriset fastställdes inte på detta sätt. Detta borde ha gett upphov till tvivel vilka borde ha föranlett kommissionen att inleda ett formellt granskningsförfarande.

5. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning med avseende på kommissionens bristande motivering i fråga om det andra angripna beslutet.

Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att fastställa att kommissionen hade åsidosatt sin motiveringskyldighet med avseende på de angripna besluten.

Överklagande ingett den 3 september 2019 av Vialto Consulting Kft. av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 26 juni 2019 i mål T-617/17, Vialto Consulting Kft. mot kommissionen

(Mål C-650/19 P)

(2019/C 372/23)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Vialto Consulting Kft. (ombud: Dimitrios Sigalas, dikigoros)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 26 juni 2019 i mål T-617/17, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande anför klaganden tre grunder:

- 1) Den överklagade domen innehåller en missuppfattning av de faktiska omständigheterna och felaktig rättstillämpning beträffande åsidosättande av artikel 7.1 i förordning nr 2185/96. ⁽¹⁾ Tribunalen beaktade inte den omständigheten att den faktiska saken i målet om ersättning var frågan huruvida Olaf hade åsidosatt artikel 7.1 i förordning nr 2185/96 när den begärde att klaganden skulle medge Olaf att samla in uppgifter som inte hade någon koppling till dess undersökning. Tribunalen beaktade inte heller att klaganden faktiskt samtyckte till att Olaf undersökte alla de kategorier av uppgifter som myndigheten efterfrågade.
- 2) Den överklagade domen innehåller felaktig rättstillämpning och en bristande motivering beträffande åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar. Tribunalen har inte klargjort vilket av de tre villkor som fastställs i rättspraxis om skydd för berättigade förväntningar som inte är uppfyllda i förevarande fall.
- 3) Den överklagade domen innehåller en missuppfattning av de faktiska omständigheterna och felaktig rättstillämpning beträffande åsidosättande av rätten att yttra sig. Tribunalen tog inte hänsyn till att kommissionen intog en ståndpunkt som var bindande för den upphandlande myndigheten, som kunde utmynna i en rättsakt som var till men för klaganden, utan att denne fått tillfälle att yttra sig.

⁽¹⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, s. 2).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 2 september 2019 – JP mot
Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides**

(Mål C-651/19)

(2019/C 372/24)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Klagande: JP

Motpart: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Tolkningsfråga

Ska artikel 46 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd ⁽¹⁾ (omarbetning), enligt vilken sökande ska ha rätt till ett effektivt rättsmedel mot beslut "om en ansökan om internationellt skydd", och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att de utgör hinder för en nationell processuell bestämmelse, såsom artikel 39/57 i loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (lagen av den 15 december 1980 lag om utlänningars rätt till inresa, vistelse och bosättning samt om avlägsnande av utlänningar), i förening med artiklarna 51/2, 57/6, § 3, stycke 1 punkt 5° och artikel 57/6/2 § 1 i samma lag, i vilken fristen för att överklaga ett beslut om att avvisa en efterföljande ansökan om internationellt skydd som har ingetts av en tredjelandsmedborgare, fastställs till 10 "kalender"dagar från delgivningen av det administrativa beslutet, i synnerhet då delgivningen skedde hos Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides där klaganden enligt lag "anses" ha sin delgivningsadress?

⁽¹⁾ EUT L 180, 2013, s. 60.

**Överklagande ingett den 5 september 2019 av NeXovation, Inc. av den dom som tribunalen
(första avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 19 juni 2019 i mål T-353/15, NeXovation mot
kommissionen**

(Mål C-665/19 P)

(2019/C 372/25)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: NeXovation, Inc. (ombud: A. von Bergwelt, M. Nordmann, L. Hettstedt, Rechtsanwälte)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva punkterna 3 och 4 i domslutet i den överklagade domen, samt ogiltigförklara artikel 3.2 och artikel 1 sista strecksatsen i kommissionens beslut ⁽¹⁾ av den 1 oktober 2014 om det statliga stöd SA.31550 som Tyskland har genomfört till förmån för Nürnbergring (med en rättelse av den 13 april 2015),

- i andra hand, upphäva punkterna 3 och 4 i domslutet i den överklagade domen och återförvisa målet till tribunalen, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har åberopat två grunder till stöd för överklagandet.

Vad avser det första överklagade beslutet tillämpade tribunalen artikel 263 fjärde stycket FEUF felaktigt eftersom klaganden var personligen berörd. Tribunalen missbedömde den omständigheten att målet inte avser det typiska scenariot i vilket konkurrensen mellan flera leverantörer av varor påverkas, utan mellan budgivare vilka efterfrågar en viss vara.

Vad avser det andra överklagade beslutet, gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig tillämpning av artiklarna 107.1 och 296 andra stycket FEUF samt av artiklarna 4.3 och 20.2 i tillämpningsförfordning nr (EU) 659/1999 ⁽²⁾, och även av principen om en omsorgsfull och opartisk granskning.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut (EU) 2016/151 av den 1 oktober 2014 om det statliga stöd SA.31550 (2012/C) (f.d. 2012/NN) som Tyskland har genomfört till förmån för Nürburgring (delgivet med nr C(2014) 3634) (EUT L 34, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, 1999, s.1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgien) den 10 september 2019 – X mot État belge

(Mål C-671/19)

(2019/C 372/26)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil du Contentieux des Étrangers

Parter i det nationella målet

Klagande: X

Motpart: État belge

Tolkningsfrågor

1. Ska angivelsen i artikel 34.5 i direktiv 2016/801 att det överklagande som föreskrivs i denna artikel ska organiseras ”i enlighet med nationell rätt” tolkas så att det enbart ankommer på den nationella lagstiftaren att fastställa villkoren för detta överklagande, utan att den nationella domstolen är skyldig att kontrollera huruvida dessa villkor överensstämmer med rätten till ett effektivt rättsmedel i den mening som avses i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?
2.
 - a) Om svaret på den första tolkningsfrågan är nekande, ska den rätt till överklagande som föreskrivs i artikel 34.5 i direktiv 2016/801, för att vara effektiv i den mening som avses i artikel 47 i stadgan, omfatta en möjlighet att under alla omständigheter få tillgång till ett särskilt förfarande för överklagande, som genomförs mycket brådskande, när den berörda personen visar att han eller hon har fullgjort sin omsorgsplikt och att iakttagandet av de frister som föreskrivs för ett ordinarie förfarande skulle hindra genomförandet av de aktuella studierna?
 - b) Om denna fråga besvaras nekande, ska samma nekande svar gälla om avsaknaden av ett beslut inom kort tid riskerar att medföra att den berörda personen ohjälpligt förlorar ett studieår?

3. Om svaret på den andra frågans punkt a eller b besvaras jakande, har då den nationella domstolen en skyldighet att tillämpa en tolkning av lagen som överensstämmer med syftet med direktiv 2016/801 för att komma fram till en lösning som är förenlig med detta, genom att acceptera att, enligt villkoren avseende mycket brådskade mål, pröva en ansökan om uppskov med verkställigheten av ett beslut enligt artikel 20 i detta direktiv, trots att lagens förarbeten skulle kunna ange att detta inte var lagstiftarens avsikt?
4. Om svaret på den första frågan är nekande, medför ett överklagande enligt artikel 34.5 i direktiv 2016/801 en skyldighet för medlemsstaterna att, för att rätta sig efter artikel 47 i stadgan, föreskriva att domstolarna, under vissa omständigheter, får förelägga myndigheten att utfärda viseringen?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgien) den 10 september 2019 – X mot État belge

(Mål C-672/19)

(2019/C 372/27)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil du Contentieux des Étrangers

Parter i det nationella målet

Klagande: X

Motpart: État belge

Tolkningsfrågor

1. Ska angivelsen i artikel 34.5 i direktiv 2016/801 att det överklagande som föreskrivs i denna artikel ska organiseras "i enlighet med nationell rätt" tolkas så att det enbart ankommer på den nationella lagstiftaren att fastställa villkoren för detta överklagande, utan att den nationella domstolen är skyldig att kontrollera huruvida dessa villkor överensstämmer med rätten till ett effektivt rättsmedel i den mening som avses i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?
2.
 - a) Om svaret på den första tolkningsfrågan är nekande, ska den rätt till överklagande som föreskrivs i artikel 34.5 i direktiv 2016/801, för att vara effektiv i den mening som avses i artikel 47 i stadgan, omfatta en möjlighet att under alla omständigheter få tillgång till ett särskilt förfarande för överklagande, som genomförs mycket brådskande, när den berörda personen visar att han eller hon har fullgjort sin omsorgsplikt och att iakttagandet av de frister som föreskrivs för ett ordinarie förfarande skulle hindra genomförandet av de aktuella studierna?
 - b) Om denna fråga besvaras nekande, ska samma nekande svar gälla om avsaknaden av ett beslut inom kort tid riskerar att medföra att den berörda personen ohjälpligt förlorar ett studieår?

3. Om svaret på den andra frågans punkt a eller b besvaras jakande, har då den nationella domstolen en skyldighet att tillämpa en tolkning av lagen som överensstämmer med syftet med direktiv 2016/801 för att komma fram till en lösning som är förenlig med detta, genom att acceptera att, enligt villkoren avseende mycket brådskade mål, pröva en ansökan om uppskov med verkställigheten av ett beslut enligt artikel 20 i detta direktiv, trots att lagens förarbeten skulle kunna ange att detta inte var lagstiftarens avsikt?
4. Om svaret på den första frågan är nekande, medför ett överklagande enligt artikel 34.5 i direktiv 2016/801 en skyldighet för medlemsstaterna att, för att rätta sig efter artikel 47 i stadgan, föreskriva att domstolarna, under vissa omständigheter, får förelägga myndigheten att utfärda viseringen?

**Överklagande ingett den 12 september 2019 av Fulmen av den dom som tribunalen (första avdelningen)
meddelade den 2 juli 2019 i mål T-405/15, Fulmen mot rådet**

(Mål C-680/19 P)

(2019/C 372/28)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Fulmen (ombud: A. Bahrani, N. Korogiannakis, advokater)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar i förstahand att domstolen ska

- delvis upphäva den överklagade domen,
- slutligt avgöra målet i sak
- förplikta rådet att till Fulmen utge ersättning till ett belopp om 6 456 507 euro för ekonomisk skada och 100 000 euro för ideell skada, jämte dröjsmålsränta,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Klaganden yrkar i andra hand att tribunalen ska

- delvis upphäva den överklagade domen,
- återförvisa målet till tribunalen,

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Vad gäller den *ekonomiska skadan*, gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning, åsidosatte principen om full ersättning och fråntog artikel 340.2 FEUF och artikel 41.3 i stadgan deras ändamålsenliga verkan. Det beviskrav som tribunalen uppställde innebar att det blev omöjligt att tillerkännas någon ersättning för skadan, trots att en tillräckligt allvarlig och klar överträdelse av unionsrätten var för handen. Den överklagade domen är även behäftad med felaktig rättstillämpning och motsägelsefull argumentation. Tribunalen missuppfattade dessutom bevisningen och de faktiska omständigheterna.

Vad gäller den *ideella skadan* är den överklagade domen inte motiverad med avseende på de kriterier som tillämpats för att fastställa beloppet för ersättningen i enlighet med rätt och billighet (*ex aequo et bono*).

Överklagande ingett den 12 september 2019 av Fereydoun Mahmoudian av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 2 juli 2019 i mål T-406/15, Mahmoudian mot rådet

(Mål C-681/19 P)

(2019/C 372/29)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Fereydoun Mahmoudian (ombud: A. Bahrami, N. Korogiannakis, advokater)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar i förstahand att domstolen ska

- delvis upphäva den överklagade domen,
- slutligt avgöra målet i sak
- förplikta rådet att till klaganden utge ersättning till ett belopp om 966 581 euro för ekonomisk skada och 500 000 euro för ideell skada, jämte dröjsmålsränta,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Klaganden yrkar i andra hand att tribunalen ska

- delvis upphäva den överklagade domen,
- återförvisa målet till tribunalen,

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Vad gäller den *ekonomiska skadan*, gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning, åsidosatte principen om full ersättning och frångick artikel 340.2 FEUF och artikel 41.3 i stadgan deras ändamålsenliga verkan. Det beviskrav som tribunalen uppställde innebar att det blev omöjligt att tillerkännas någon ersättning för skadan, trots att en tillräckligt allvarlig och klar överträdelse av unionsrätten var för handen. Den överklagade domen är även behäftad med felaktig rättstillämpning och motsägelsefull argumentation. Tribunalen missuppfattade dessutom bevisningen och de faktiska omständigheterna.

Vad gäller den *ideella skadan* är den överklagade domen inte motiverad med avseende på de kriterier som tillämpats för att fastställa beloppet för ersättningen i enlighet med rätt och billighet (*ex aequo et bono*).

Överklagande ingett den 9 juli 2019 av Förbundsrepubliken Tyskland av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 18 september 2019 i mål T-53/18, Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska kommissionen

(Mål C-688/19 P)

(2019/C 372/30)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: J. Möller, R. Kanitz, Bevollmäktigte, biträdda av M. Winkel Müller, F. van Schewick, M. Kottmann, Rechtsanwälte)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 9 juli 2019 i mål T-53/18, Tyskland/kommissionen,
- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2017/1995 av den 6 november 2017 om behållande av hänvisningen till den harmoniserade standarden EN 13341:2005 + A1:2011 om stationära termoplasttankar för lagring av eldningsolja, fotogen och dieselbränslen ovan mark i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 ⁽¹⁾ i *Europeiska unionens officiella tidning*,
- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2017/1996 av den 6 november 2017 om behållande av hänvisningen till den harmoniserade standarden EN 12285-2:2005 om fabriksstillverkade ståltankar i Europeiska unionens officiella tidning i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 ⁽²⁾,
- i andra hand, återförvisa målet till tribunalen för avgörande vad gäller yrkandena 2 och 3,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden anför två grunder till stöd för sitt överklagande.

Den första grunden avser åsidosättande i den överklagade domen av artikel 18.2 jämförd med artikel 17.5 i förordning nr 305/2011 ⁽³⁾. Tribunalen missuppfattade att kommissionen genom dessa bestämmelser hade såväl rätt som skyldighet att vidta en av de åtgärder som föreslagits av Förbundsrepubliken Tyskland.

Den andra grunden avser att den överklagade domen åsidosatte artikel 18.2 jämförd med artikel 3.1 och 3.2 liksom artikel 17.3 i förordning nr 305/2011. Tribunalen missuppfattade att kommissionen enligt dessa bestämmelser var skyldig att visa att de aktuella normerna innebar att de grundläggande kraven på byggprodukter äventyrades.

⁽¹⁾ EUT L 288, 2017, s. 36

⁽²⁾ EUT L 288, 2017, s. 39

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EG (EUT L 88, 2011, s. 5)

Överklagande ingett den 18 september 2019 av VodafoneZiggo Group BV av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 9 juli 2019 i mål T-660/18, VodafoneZiggo Group BV mot kommissionen

(Mål C-689/19 P P)

(2019/C 372/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: VodafoneZiggo Group BV (ombud: W. Knibbeler, A.A.J. Pliego Selie och B.A. Verheijen, advocaten)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens beslut av den 9 juli 2019 i mål T-660/18 (det överklagade beslutet),
- återförvisa målet till tribunalen för ny prövning, och
- förordna om att frågan om rättegångskostnader ska anstå.

Grunder och huvudargument

Den första grunden för överklagandet: Felaktig rättstillämpning genom tribunalens slutsats att Europeiska kommissionens beslut C(2018) 5848 final (det omtvistade beslutet) inte medför bindande rättsverkningar.

Den första grundens första del: Kravet på att de nationella regleringsmyndigheterna ska "ta så stor hänsyn som möjligt till" yttranden som Europeiska kommissionen gör enligt artikel 7.3 i direktiv 2002/21/EG ⁽¹⁾ innebär att dessa myndigheter åläggs en rättsligt bindande skyldighet.

Den första grundens andra del: Yttranden som görs enligt artikel 7.3 i direktiv 2002/21/EG motsvarar ett tillstånd, eftersom Europeiska kommissionen därmed väljer att avsluta sin utredning utan att använda sig av sin vetorätt.

Den första grundens tredje del: Det omtvistade beslutet kan inte kvalificeras som en förverdande rättsakt, eftersom det förfarande som Europeiska kommissionen följer är fristående och skiljer sig från det nationella förfarandet.

Den första grundens fjärde del: Tribunalen har överskridit sin behörighet vid sin prövning genom att så fast att kommissionens användning av begreppet "beslut" var olämplig.

Den första grundens femte del: Det överklagade beslutet har en bristfällig motivering vad gäller bedömningen att det omtvistade beslutets syfte var "irrelevant".

Den andra grunden för överklagandet: Förfarandefel har begåtts genom underlåtenheten att bedöma argument som kunde ha påverkat målets utgång i sak.

Den andra grundens första del: Angående argumentet att Berec inte fick möjlighet att yttra sig.

Den andra grundens andra del: Angående argumentet att en utesluten möjlighet att yttra sig inte kan avhjälpas genom andra möjligheter, som inte har något samband därmed, att yttra sig.

Den tredje grunden för överklagandet: Felaktig rättstillämpning genom tribunalens slutsats att klagandens grundläggande rättigheter inte åsidosattes. Klaganden har grundläggande rättigheter enligt artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, mot bakgrund av vilka klagandens argument och upptagandet till prövning måste tolkas. Dessutom kan ett förfarande för förhandsavgörande inte hindra åsidosättandet.

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) (EGT L 108, 2002, s. 33).

Överklagande ingett den 18 september 2019 av Italmobiliare SpA m.fl. av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 11 juli 2019 i mål T-523/15, Italmobiliare SpA m.fl. mot kommissionen

(Mål C-649/19 P)

(2019/C 372/32)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Italmobiliare SpA, Sirap-Gema SpA, Sirap France SAS, Petruzalek GmbH, Petruzalek Kft., Petruzalek sro och Petruzalek sro (ombud: F. Moretti, avvocatessa)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- helt eller delvis upphäva tribunalens dom och följaktligen upphäva eller sätta ned de sanktioner som klagandena ålagts, eller
- i andra hand, med stöd av domstolens vittomfattande behörighet på området, besluta om andra sanktioner, med de följder detta kan få för det omtvistade beslutets giltighet,

och i vart fall förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i detta mål och i målet i första instans.

Grunder och huvudargument

Klagandena åberopar fyra grunder till stöd för överklagandet.

Första grunden: Tribunalen har gjort sig skyldig till åsidosättande av artikel 101 FEUF, felaktig eller utebliven tillämpning av de principer som slagits fast i rättspraxis med avseende på så kallad parental liability presumption, maktmissbruk, bristfällig motivering, åsidosättande av grundläggande rättigheter, genom att anse att Italmobiliare var ansvarigt för den påstådd rättsstridiga handlingen. Klagandena gör särskilt gällande att en sådan tillämpning av presumptionen i vart fall strider mot rättssäkerhetsprincipen, principen om att straff ska vara individuella och oskuldspresumtionen enligt artiklarna 6.2 och 7 i Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och artiklarna 48 och 49 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, den grundläggande rätten till egendom enligt artikel 1 i tilläggsprotokollet till konventionen, artikel 14 i konventionen, artiklarna 17 och 21 i Nice-stadgan och principerna om icke-diskriminering och likabehandling.

Andra grunden: Tribunalen har gjort sig skyldig till åsidosättande av eller felaktig tolkning av Leniency Notice. Immunitet har rättsstridigt beviljats det andra företaget och klagandena har ett direkt intresse av att begära att immuniteten hävs.

Tredje grunden: Tribunalen har åsidosatt lagstiftningen eller väsentliga föreskrifter genom att anse att sanktionerna var proportionerliga och lämpliga.

Fjärde grunden: Klagandena yrkar att domstolen med utövande av sin behörighet enligt artikel 31 i förordning nr 1/2003 ⁽¹⁾ ska besluta om andra sanktioner, och fatta de beslut detta föranleder med avseende på det omtvistade beslutet.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EUT L 1, 2003, s. 1).

TRIBUNALEN

Talan väckt den 16 augusti 2019 – Microos Food Safety mot kommissionen

(Mål T-568/19)

(2019/C 372/33)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Microos Food Safety BV (Wageningen, Nederländerna) (ombud: advokaten S. Pappas)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara de beslut som generaldirektoratet för hälsa och livsmedelssäkerhet antog den 17 juni 2019, vilka ska ses som en enhet, varigenom kommissionen: a) underlät att följa det relevanta kommittéförfarandet för kommissionens utkast till förordning om "att tillåta användningen av Listex™ P100 för att minska *Listeria monocytogenes* i ätfärdiga livsmedel av animaliskt ursprung" som ett dekontaminerande ämne enligt förordning (EG) 853/2004 (¹), b) vägrade att pröva sådan användning av Listex™ P100 som ett icke-dekontaminerande processhjälpmedel, och c) förbjöd för första gången saluföring av Listex™ P100 som har funnits på marknaden sedan år 2006 som ett processhjälpmedel för ätfärdiga livsmedel av animaliskt ursprung, samt
- förplikta svaranden att bära sina rättegångskostnader och ersätta sökandens rättegångskostnader i förevarande förfarande.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden åtta grunder.

1. Första grunden: Det angripna beslutet har antagits utan föregående röstning i ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder i strid med artiklarna 289.1 och 291.2 FEUF samt artiklarna 5 och 6 i förordning (EU) 182/2011 (²) i den mån sökandens ansökan om att Listex™ P100 skulle erkännas som ett dekontaminerande ämne avslogs.
2. Andra grunden: Det angripna beslutet är rättsstridigt eftersom det antogs på grundval av politiska överväganden trots att det utgör en genomförandeakt.
3. Tredje grunden: Felaktig tolkning av artikel 3.2 i förordning (EG) 853/2004.
4. Fjärde grunden: Bristande motivering och i vart fall rättsstridig motivering genom att det inte gjordes någon åtskillnad mellan ett dekontaminerande ämne och ett icke-dekontaminerande processhjälpmedel.
5. Femte grunden: Underlåtelse att rådgöra med ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder i den mån sökanden ansökte om att Listex™ P100 skulle erkännas som ett icke-dekontaminerande processhjälpmedel.

6. Sjätte grunden: Åsidosättande av artikel 168.3 FEUF genom att underlåta att via Listex™ P100 säkerställa skydd mot och förebyggande av listeria.
7. Sjunde grunden: Åsidosättande av artikel 14.9 i förordning (EG) 178/2002 och av den grundläggande fria rörligheten för varor.
8. Åttonde grunden: Åsidosättande av sökandens berättigade förväntningar eftersom Listex™ P100 funnits på marknaden sedan år 2006 och Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) fastställde att det var säkert år 2016.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung EUT L 139, 30.4.2004, s. 55.

(²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

**Överklagande ingett den 5 september 2019 – Bartolomé Alvarado och Grupo Preciados Place mot EUIPO -
Alpargatas (ALPARGATUS PASOS ARTESANALES)**

(Mål T-606/19)

(2019/C 372/34)

Överklagandet är avfattat på spanska

Rättegångsdeltagare

Klagande: José Fernando Bartolomé Alvarado (Madrid, Spanien) och Grupo Preciados Place, SL (Madrid) (ombud: advokaten P. García Remacha)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Alpargatas SA (São Paulo, Brasilien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klagandena

Omtvistat varumärke: Figurmärket ALPARGATUS PASOS ARTESANALES – EU-varumärke nr 14 750 624

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 20 juni 2019 i ärende R 1825/2018-1

Yrkanden

Klagandena yrkar att tribunalen ska

- slå fast att överklagandet av det beslut som EUIPO:s första överklagandenämnd fattade den 20 juni 2019 (delgivet till klagandena den 5 juli 2019) har gjorts i rätt tid och med iakttagande av samtliga formkrav samt efter vederbörlig prövning meddela en dom med innebörd att överklagandet ska bifallas och därmed att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras, att samtliga yrkanden som framställts av bolaget ALPARGATAS S.A. ska avslås och att registreringen av EU-varumärke nr 1475064 ska upprätthållas med samtliga rättsverkningar.

Grunder

- Det angripna beslutet strider mot principen om rättskraft.
 - EUIPO gjorde en oriktig bedömning av likheten mellan de motstående varumärkena.
 - Det angripna beslutet innebär att beteckningen "alpargata" monopoliseras, vilket strider mot varumärkesrätten och EUIPO:s praxis.
 - Det föreligger inte någon risk för association eller förväxling mellan de motstående varumärkena.
-

Överklagande ingett den 5 september 2019 – Itinerant Show Room mot EUIPO (FAKE DUCK)**(Mål T-607/19)**

(2019/C 372/35)

*Överklagandet är avfattat på italienska***Parter***Klagande:* Itinerant Show Room Srl (San Giorgio in Bosco, Italien) (ombud: advokaten E. Montelione)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Omtvistat varumärke:* Ansökan om registrering av EU-figurmärket FAKE DUCK – registreringsansökan nr 17 946 879*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 1 juli 2019 i ärenden R 830/2019-2**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Underlåtenhet att beakta den inneboende särskiljningsförmågan hos varumärket FAKE DUCK.
 - Underlåtenhet att beakta komplexiteten i varumärket FAKE DUCK och Disegno di Uovo.
 - Åsidosättande av likabehandlingsprincipen.
 - Åsidosättande av legalitetsprincipen.
-

Överklagande ingett den 6 september 2019 – Veronese Design Company mot EUIPO - Veronese (VERONESE)**(Mål T-608/19)**

(2019/C 372/36)

*Överklagandet är avfattat på franska***Parter***Klagande:* Veronese Design Company Ltd (Kowloon, Hong Kong, Kina) (ombud: advokaten B. Lafont)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Veronese SAS (Paris, Frankrike)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Innehavare av det omtvistade varumärket:* Veronese Design Company Ltd*Omtvistat varumärke:* EU-figurmärke (innehållande ordelementet VERONESE – EU-varumärke nr 8 831 844)*Förfarande vid EUIPO:* Ogiltighetsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 18 juni 2019 i ärende R 2434/2018-5**Yrkanden***Klaganden yrkar att tribunalen ska*

- fastsälla att ansökan samt dess bilagor kan prövas i sak,
- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund*Åsidosättande av artikel 60.1 jämförd med artikel 8.1 och 8.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.*

Överklagande ingett den 19 september 2019 – Daw mot EUIPO (SOS Innenfarbe)**(Mål T-625/19)**

(2019/C 372/37)

Rättegångsspråk: tyska**Parter***Klagande:* Daw SE (Ober-Ramstadt, Tyskland) (ombud: Rechtsanwalt A. Haberl)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Registrering av EU-ordmärket "SOS Innenfarbe" – Registreringsansökan nr 17 870 690

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 18 juli 2019 i ärende R 277/2019-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- ogiltigförklara EUIPO:s beslut av den 18 juli 2019 i den del det avser registrering av ordmärket "SOS Innenfarbe" för varorna

"Färger, lack, lasyr, målningsfärger, rostskyddsmedel, grundfärger, Färgämnen, färgmedel, färgpasta, bets, förtjockare för färger, lacker och färger, lösningsmedel till förtunning av färger, träkonserveringsmedel, träbets och träkonserveringsolja, färger, också strykbara, bakteriedödande och/eller fungicidfärger, korrosionsinhibitorer, metalldesaktivatorer, i klass 2, och

- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och c och artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 19 september 2019 – Daw mot EUIPO (SOS Loch- und Rissfüller)

(Mål T-626/19)

(2019/C 372/38)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Daw SE (Ober-Ramstadt, Tyskland) (ombud: advokaten A. Haberl)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "SOS Loch- und Rissfüller" – Registreringsansökan nr 17 870 692

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 18 juli 2019 i ärende R 278/2019 4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- ogiltigförklara EUIPO:s beslut av den 18 juli 2019 i den del det avser registrering av ordmärket "SOS Loch- und Rissfüller" för varorna

"Kemiska produkter avsedda för industrin, konserveringsmedel och fuktighetsbevarande medel för murverk, takpannor, cement och betong, inte färger och oljor, konstharts, syntetiska hartser och obearbetade plaster, lösningsmedel [kemiska], spackelmassa för grundbehandling för färger (ej ingående i andra klasser)" i klass 1,

"Obearbetade naturhartser" i klass 2 och

"Murbruk [byggmaterial], kvarts, puts [Putsmaterial], putsmaterial, armeringsväv som byggnadsmaterial, spackelmassa som byggnadsmaterial, väv som byggnadsmaterial (icke-metallisk), särskilt stabiliserande väv" i klass 19,

- godkänna offentliggörande av varumärket såsom det presenterats, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och c och artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV